

A 100 anys de la mort de Lenin, reconstituir el comunisme!

“*No hi ha lloc per a més il·lusions de pau*”, “*la guerra no és impossible*”, alerta ja sense pèls a la llengua Ursula von der Leyen, representant als líders de la burgesia occidental. Enrere quedaren els *bucòlics* dies en què el *jardí* europeu podia donar-se el luxe hipòcrita del pacifisme, per al qual les guerres són sempre quelcom llunyà, propi del món *no civilitzat*. “*Rearmament, rearmament!*”, coregen a l’uníson els portaveus de la burgesia imperialista de tots els colors polítics. El triomfalisme de l’*ordre liberal internacional* que va seguir la derrota de l’*enemic històric* comunista s’ha dissipat del tot, i li ha mostrat que la seva hegemonia només pot ser mantinguda tal com va ser guanyada: amb una **Guerra Total**, sobre milions de cadàvers. “*La Democràcia et necessita!*”, es llegirà aviat a les tanques publicitàries de totes les capitals europees. El proletariat tornarà a posar, com sempre, la seva força de treball per immolar-se a l’altar dels interessos del capital. La situació podria semblar idèntica a aquells anys que van antecedir el 1914, quan va esclatar la primera gran carnisseria pel repartiment del món entre rapinyaires imperialistes; hi ha, no obstant això, un **gran oblidat**. On és aquell proletariat independent que podia representar una alternativa –l’única possible– al negre futur que esperava als explotats a les trinxeres imperialistes? Més ben dit, on són els comunistes per tornar a fer *pensable* aquesta possibilitat?

Just fa un segle ens deixava el revolucionari que va consagrar la seva vida a *obrir* l’alternativa real que existia per als oprimits, demostrant que **a la guerra imperialista se li podia oposar la guerra civil revolucionària**. Avui, enmig d’aquesta època de derrota *històrica* del comunisme, que l’incapacita per representar cap mena de sortida *immediata* a la barbàrie capitalista, el millor homenatge que es pot rendir a Lenin és reprendre aquest suggeriment seu: “*La millor manera de commemorar l’aniversari de la Gran Revolució és concentrar l’atenció en les tasques que aquesta no ha resolt encara*”. Si som comunistes, rememorar a Lenin no pot separar-se de la **recuperació del seu esperit revolucionari**, ni de **preguntar-nos sobre com preparar avui la revolució proletària** a l’Estat espanyol, com a base de suport per a la reactivació de la Revolució Proletària Mundial. I avui aquesta preparació passa indefugiblement per recuperar, primerament, la posició independent del proletariat revolucionari enfront de la guerra imperialista: l’internacionalisme proletari aplicat com a **derrotisme revolucionari**.

A la **guerra entre dos blocs imperialistes** que ja fa més de dos anys que rugeix a **Ucraïna**, aprofitada per la “*nostra*” classe dominant per al disciplinament social i el tancament de files entorn del seu programa imperialista, i intentant infligir una humiliant derrota a l’imperialisme rus que tempta les seves reserves de recórrer a la resposta nuclear, ha vingut a sumar-se un nou front per al bloc euroatlàntic a l’Orient Mitjà. El **poble palestí** ha tornat a donar un exemple de la seva heroica fortalesa, lliurant una autèntica **guerra de resistència nacional** contra l’Estat sionista, puntal insubstituïble dels interessos de l’imperialisme occidental a la regió. Amb tot, la seva lluita no deixa d’estar dirigida per la petita burgesia radical, que amb la seva desconfiança en la *guerra de masses* condemna a la major part dels palestins a ser simples *éssers que pateixen* –única forma en què són acceptables per a la burgesia occidental, inclòs el revisionisme i el nacionalisme de tot

pelatge— del **genocidi televisat**, el qual continua amb la col·laboració activa d'Occident i contra el que no serveixen ni les *declaracions timorates* ni les *demandes pacifistes* del revisionisme. I és que el **moviment comunista** segueix entossudit en la creença en les lluites de resistència com a llavor de la revolució, com si la crisi mundial que segueix agreujant-se al seu voltant no donés suficients mostres de la **impotència dels seus invariables mantres i clixés**. Per molt que s'intenti vestir amb novíssima *seda* de xerrameca obrera, reformisme es queda. Mentrestant, el **socialxovinisme desemmordassat** continua conquerint el buit deixat al moviment obrer per l'esterilitat de formes més *políticament correctes* de revisionisme. I és que el que avui són crits contra *la immigració*, no trigarán a ser crides a la *defensa de la pàtria* en la guerra imperialista, a favor de la “pròpia” burgesia i contra qualsevol actor que gosi oposar-se-li. Uns i altres defensen, a la seva manera, el programa imperialista de la burgesia. Lenin ja ens va mostrar, de fet, que **oportunisme i socialxovinisme tenen el mateix “contingut polític”**, com dues cares de la mateixa moneda pútrida de l'imperialisme. I, sobretot, que **el socialxovinisme és la forma més madura de l'oportunisme, “la seva continuació directa i la seva culminació”**.

En aquest context, **els comunistes hem de brandar l'esperit de la derrota del “nostre” propi govern, del “nostre” propi bloc imperialista**. Només així podem vincular l'oposició frontal a la matança imperialista amb l'horitzó emancipador de la revolució proletària, com a primer pas per recuperar la seva possibilitat. Això, irrealitzable de forma immediata, requereix complir abans amb les condicions que permetin que el marxisme torni a ser una **teoria d'avantguarda**, disputant la referència del revisionisme dins els sectors més avançats de la classe. Completada aquesta fase de **reconstitució ideològica**, podrem avançar cap a la **conquesta del sector destacat a les lluites de la nostra classe**, és a dir, cap a la **fusió entre el socialisme científic i el moviment obrer** que és el **Partit Comunista**, o sigui, cap a la **reconstitució política del comunisme**. Aleshores sí, com Lenin i els bolxevics van fer enmig de la Gran Guerra, el proletariat podrà girar les armes contra els “seus” governs, desencadenant la **Guerra Popular** contra la guerra imperialista, i obrint el **segon cicle de la Revolució Proletària Mundial**.

***No a la guerra imperialista! A baix l'OTAN i l'Estat espanyol!
Per la reconstitució ideològica i política del comunisme!***

Comitè per la Reconstitució

Primer de Maig de 2024

www.reconstitucion.net | reconstitucion@tutanota.com